

# РЕШЕНИЕ

№ 405

гр. Пазарджик, 13.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова  
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно  
наказателно дело № 20225220200772 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН .

Образувано е по жалба на ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ, ЕИК \*\*\*, с административен адрес гр.Септември, \*\*\*, представлявана от кмета В. Й. Р. против НП № 36 от 12.05.2022 година на директора на РДГ-Пазарджик, с което на основание чл.265 ал.3 във вр. с ал.2 от Закона за горите /ЗГ/ и за нарушение на чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/.

В бланкетната жалба се излагат твърдения за наличие на материална и процесуална незаконосъобразност на НП, чиято отмяна се иска.

В съдебно заседание за жалбоподателят се явява процесуален представител, който поддържа жалбата, ангажира доказателства и излага устни и писмени съображения за отмяна на НП. Претендира и присъждане на разноски.

Въззиваемата страна - АНО, в първото по делото съдебно заседание изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата и ангажира доказателства. Преди последното по делото съдебно заседание постъпват писмени становища от АНО, в които се излагат съображения за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно.

Съдът като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, както и доводите на страните и като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят - Община Септември е санкциониран за това, че в периода от 06.01.2022 г. до 20.01.2022 г., в държавна горска територия, в териториалния обхват на ТП ДГС „Пазарджик“, община Септември, землище с. Варвара, Варварски бани, в отдел 13, подотдел „5“ - ПИ № \*\*\*, отдел 13, подотдел „6“ - ПИ № \*\*\* и отдел 13, подотдел „в“ - ПИ № \*\*\* извършвал строителни дейности - наличие на изкопи и изливане на бетон, а именно: 1 бр. изкоп с размери 6 м. на 6,50 м. с бетонно съоръжение с размери 4,5 м. на 4,0 м. с метална ограда в отдел 13, подотдел „5“; 1 бр. изкоп с размери 9,0 м. на 6,0 м. и бетонно съоръжение с размери 6,0 м. на 4,0 м. в отдел 13, подотдел „5“ и „6“; канавка между двете бетонни съоръжения с дължина 18 м., ширина 0,80 м. и дълбочина 0,50 м. в отдел 13, подотдел „5“; изкопи с дължина 9,0 м., ширина 1.0 м., дълбочина 0,80 м. в отдел 13, подотдел „в“, без да са били предприети необходимите действия за промяна предназначението на територията, в която попадат цитираните поземлени имоти.

Това съставлявало нарушение на чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ и било извършено в периода от 06.01.2022 г. до 20.01.2022 г., в държавна горска територия, в териториалния обхват на ТП ДГС „Пазарджик“, община Септември землище с. Варвара, Варварски бани, в подробно цитираните погоре отдел и подотдели. Свидетели на извършване на нарушението били В. И. Р. и Атанас Петров Мавров - служители в ТП ДГС „Пазарджик“. За установеното нарушение са първоначално били съставени констативни протоколи серия ЮЦДП № 004916 от 06.01.2022 г. и серия ЮЦДП № 004943 от 18.01.2022 г.

По повод на това на 28.01.2022г. против жалбоподателя бил съставен АУАН сер. ЮЦДП бл. № 004751, а въз основа на него било издадено атакуваното НП. Последното било връчено на жалбоподателя на 19.05.2022г. /разписка на л.4 от делото/, а жалбата против него била подадена чрез АНО на 30.05.2022г., т.е. в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, с оглед на което е процесуално допустима като подадена в срок и от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Съдът възприе гореописаната фактическа обстановка въз основа на

събраните по делото доказателства - показанията на свидетелите С. Ч., С. М., К. Г. и В. Р., както и от писмените доказателства, приети по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е основателна.

Съображенията на съда в тази насока са следните:

Първо следва да се каже, че рамките на настоящото административнонаказателно производство е ангажирана отговорността на жалбоподателя при допускане на съществени нарушения на процесуалните правила, което драстично е накърнило правото му на защита и е самостоятелно основание за отмяна на НП. Това е така, защото АУАН и НП не отговаря на императивните изисквания съответно на чл.42 ал.1, т.4 и чл.57 ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото в тях не се съдържа пълно, ясно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. С обжалваното НП е ангажирана отговорността на жалбоподателя на основание чл.265 ал.3 във вр. с ал.2 и с чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ. Първата правна норма предвижда, че наказанието по ал. 1 и 2 /по ал.2 е имуществена санкция от 3 до 15 хил. лева за ЮЛ и ЕТ – бел. моя/ се налага и на лица, които изграждат обекти по чл. 54, ал. 1 или извършват дейност по чл. 73, ал. 1 в горски територии, без да е учредено право на строеж, съответно без да е променено предназначението на територията по установения за това ред.

Втората правна норма пък разписва, че промяна на предназначението на поземлени имоти в горски територии се допуска за: площадки за изграждане на транспортни съоръжения (пристанища, летища, жп гари, автогари), промишлени предприятия и ферми за отглеждане на животни, риба и други водни животни, добив на подземни богатства, гробищни паркове, депа за отпадъци, насипища и хвостохранилища, електроцентрали, язовири, пречиствателни станции за питейни или отпадъчни води и други хидротехнически съоръжения, както и на площадкови енергийни обекти по смисъла на Закона за енергетиката.

От словесното описание на нарушението в обстоятелствената част на НП може да се заключи, че е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършване на строителни дейности по чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ, без преди това да е било променено предназначението на горската територия по установения за това ред, т.е. в хипотезата на чл.265 ал.3, предл. последно от ЗГ.

В същото време обаче нито в акта, нито в НП, са били описани обстоятелствата относно това, защо се приема, че посочените поземлени имоти представляват горска територия. Казано с други думи, липсва описание на обстоятелството по [чл.2, ал.2 от Закона за горите](#), които обосновават извода, че мястото на извършваните строителни дейности представлява държавна горска територия. Мястото на извършване на нарушението, следва по несъмнен начин да е установено, че представлява „горска територия“, тъй като представлява обективен елемент от състава на нарушението. Този елемент обаче не е описан ясно и недвусмислено, още по-малко са описани доказателствата, които го установяват, а при тази непълнота на посочените за нарушени разпоредби от закона не може да се извърши проверка за законосъобразност на издаденото наказателно постановление. Отделно от това липсата на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, респ. на елемент, обуславящ съставомерността му от обективна страна, води до драстично накърняване на правото на защита на нарушителя, който е лишен от възможността да разбере в пълен обем за какво точно нарушение е привлечен към отговорност и за какво ще бъде санкциониран. Известно е, че привлечения към отговорност организира защитата си по конкретните факти, очертаващи от обективна и субективна страна състава на вмененото административно нарушение, като ги оборва, гради алиби и т.н., а при липсата на описание, на който и да е от съставомерните факти, това е невъзможно. Казаното до тук съставлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, в който смисъл е и константната съдебна практика на Административен съд-Пазарджик, като си заслужава да бъдат примерно цитирани някои негови решения - Решение № 103 от 25.02.2013 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 99/2013 г., Решение № 600 от 3.12.2012 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 738/2012 г., Решение № 102 от 25.02.2013 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 51/2013 г.

Липсата на ясно и точно описание на нарушението, респ. на накърняването на правото на защита се задълбочава и от това, че нито в акта, нито в НП е било описано коя от дейностите по чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ е извършвал жалбоподателят, т.е. са каква цел са били извършване строителните дейности. Вече бе цитирана въпросната разпоредба, която в самото начало повелява, че „промяна на предназначението на поземлени имоти в горски територии се допуска за: площадки за изграждане на ...“, след

което следва лимитативно изброяване на обекти, за които е допустима промяната на предназначението. При непосочването на обстоятелството за изграждането на какъв обект общината е извършвала строителните дейности, то не може да се отговори или обори дали тя е била длъжна да иска преди това промяна на предназначението или не.

Дори изтъкнатото до тук съществено процесуално нарушение /СПН/ да бъде хипотетично игнорирано, то е налице и друго основание за отмяна на НП, а именно:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установи категорично, че извършваните от общината строителни дейности, описани в АУАН и НП, са били част от предвидените и законосъобразно разрешени СМР. Това е направено с влязло в сила Разрешение за строеж № 17/04.03.2020 г. на главен архитект на община Септември за обект: „Аварийна реконструкция на водопровод за минерална вода от съществуващо находище на минерална вода "Варвара" до село Ветрен дол, община Септември“ /лист № 57 от делото/.

Видно от писмо с изх. № СП-37-00-171/15.04.2022 г. на началника на РДНСК - Пазарджик /лист № 51-56 от делото/, горесцитираното разрешение за строеж е било надлежно съобщено на ТП ДГС Пазарджик с писмо с вх. № 1100/18.08.2020 г. Също така разрешението за строеж е обявено и на РДГ - Пазарджик с обратна разписка от 11.08.2022 г.

В писмо с изх. № РДГ09-1165/12.02.2021 г. на РДГ - Пазарджик се посочва, че не са постъпили възражения относно издаденото и обявено разрешение за строеж от страна на ТП ДГС - Пазарджик, поделение на ЮЦДП - Смолян, в чийто териториален обхват на управление попада Републикански път II-84 /Звъничево - Велинград/, в обслужващата зона на който път попада трасето на водопровода. Съгласно чл. 156 от ЗУТ след съобщаването му на заинтересованите лица по чл. 149 от ЗУТ и влизането в сила на разрешението за строеж, то същото не подлежи на отмяна.

Вече се посочи, че предмет на Разрешение за строеж № 17/04.03.2020 г. на главен архитект на община Септември е реконструкция на съществуващ стар водопровод, изграден в края на 60-те години на миналия век, като в подкрепа на това са приложените по делото документи, включително и протоколите за химическо изследване на проба минерална вода от 1957

година /лист № 91-94 по делото/. Очевидно е, че вследствие на корозията и експлоатирането на водопровода и шахтите към него се е наложило издаването на въпросното разрешение за строеж, като според съдържанието му същото е за реконструкция, а не за изграждане на ново хидросъоръжение. Според правната уредба в ЗУТ, реконструкция се прави на съществуващ строеж, тоест не се изгражда нов строеж, а се ремонтира и укрепва съществуващият преди това. Ето защо, когато става въпрос за реконструкция на който и да е съществуващ строеж, при извършването на реконструкцията – основен, текущ или какъвто и да е друг ремонт, то не се учредява повторно право на строеж, нито се променя повторно предназначението на територията, без значение дали е горска или земеделска такава. Това пък налага извода, че цитираните в АУАН и НП правни норми - чл.265, ал.3 от ЗГ, във връзка с чл. 73, ал. 1, т. 1 от ЗГ, са изцяло неотносими към процесните строителни дейности на общината.

По този повод и пак в горесцитираното становище на с изх. № СП-37-00-171/15.04.2022 г. на началника на РДНСК - Пазарджик /лист № 51-56 от делото/, недвусмислено е казано, че: „В тази връзка считаме, че в ЗГ, когато става въпрос за реконструкция и ремонт на вече съществуващ водопровод, няма поставено изискване за учредяване на сервитут на съществуващи водопроводи и съоръжения. Освен това този водопровод е строен през 1969 г., видно от решение № 74/29.05.2018г. на МОСВ и Приложение № 1 по т.3.5 от него, и реконструкцията му представлява смяна на корозиралите азбестоциментови тръби с диаметър Ф200 с нови полибутен тръби с диаметър Ф125, които поради високата температура на водата се поставят в обсадни тръби с диаметър Ф200, т.е. дори не се променя периметъра на реконструирувания съществуващ водопровод, който се ремонтира“.

От всичко казано до тук може да се заключи, че поведението на общината във връзка с извършваните строителни дейности е несъставомерно, респ. не осъществява от обективна страна вменения състав на административно нарушение. Щом не е налице състав на нарушение, то значи, че издаденото НП е незаконосъобразно и следва да се отмени.

Изтъкнатите до тук основания за отмяна на НП са абсолютно достатъчни, при което съдът не намира за необходимо да обсъжда подробно останалите доводи за незаконосъобразност на НП, развити подробно в

писмената защита на пълномощника на жалбоподателя.

При този изход от делото, който е благоприятен за жалбоподателя, то искането за присъждане на разноси в негова полза е основателно и следва да се уважи. От представения договор за правна защита и съдействие, платежно нареждане и списък на разноските /л.42-44 от делото/ се установява, че жалбоподателят е заплатил сумата от 800 лева адвокатски хонорар за представляващия го защитник в процеса. Ето защо РДГ-Пазарджик ще следва да бъде осъдена да заплати тези разноси в полза на жалбоподателя.

Мотивиран от горното и на основание чл.63 ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** НП № 36 от 12.05.2022 година на директора на РДГ-Пазарджик, с което на ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ, ЕИК \*\*\*, с административен адрес гр.Септември, \*\*\*, представлявана от кмета В. Й. Р., на основание чл.265 ал.3 във вр. с ал.2 от Закона за горите /ЗГ/ и за нарушение на чл.73 ал.1, т.1 от ЗГ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/.

**ОСЪЖДА** РДГ-ПАЗАРДЖИК, представлявана от директор, с административен адрес гр.Пазарджик, \*\*\*, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ, ЕИК \*\*\*, с административен адрес гр.Септември, \*\*\*, представлявана от кмета В. Й. Р., разноси в размер на 800 лв. /осемстотин лева/ - адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: \_\_\_\_\_